

31. 3. 2024 Velikonoční neděle – Proč je vzkříšení Ježíše Krista důležité?

Čtení: Lukáš 24, 1-12; 1 Korint. 15,1-19

Písně: 245 – Svatá doba Páně den; 549 – Buď Tobě sláva;
560 – Vítězi k poctě; Kristus z mrtvých vstal;
Všichni žízni pojdte; 548 – Buď Bohu všechna

Skutečnost, že Ježíš Kristus byl v prvním století veřejně ukřižován v Judsku pod vedením Piláta Pontského na popud židovského sanhedrinu, je dobře známa. Zprávy mnoha nekřesťanských historiků, Josepha Flavia, Cornelia Tacita, Lukiana ze Samosaty, Maimonida nebo dokonce členů Sanhedrinu, potvrzují očitá svědectví o těchto důležitých historických aspektech souvisejících se smrtí Ježíše Krista.

Ve většině zpráv o vzkříšení jsou jako první očití svědkové líčeny ženy. To by byl poněkud zvláštní postup, protože jak mezi starověkými Židy, tak v římské kultuře se ženy těšily nízké úctě. Jejich svědectví by bylo málo důvěryhodné a zcela by se na ně nebral ohled. Vzhledem k této skutečnosti je jen málo pravděpodobné, že by si pachatel takového podvodu (v Judsku prvního století) vybral jako první očitě svědky právě ženy. Pokud učedníci lhali o tom, že viděli vzkříšeného Ježíše, proč by si vybírali ty nejnevěrohodnější svědky – ženy?

Dr. William Lane Craig to vysvětluje: "Když víte, jakou roli hrály ženy v židovské společnosti prvního století, je naprosto úžasné, že v příběhu o prázdném hrobě byly ženy první, kdo prázdný hrob objevil. Ženy zaujímaly v Palestině prvního století na společenském žebříčku nízkou příčku. existují stará rabínská rčení: "Raději ať jsou slova Zákona spálena, než aby byla dána ženám" a "Blaze tomu, jehož děti budou mužského pohlaví, ale běda tomu, jehož děti budou ženského pohlaví". Svědectví žen bylo považováno za tak bezvýznamné, že jim nebylo dovoleno ani oficiálně hlásat židovský Zákon. Ve světle tehdejšího přesvědčení se stává obzvláště pozoruhodným, že hlavní svědectví o prázdném hrobě vyšlo z úst žen..... Jakákoli později vytvořená zpráva by jistě připsala objevení hrobu učedníkům, mužům – například Petrovi nebo Janovi.

Skutečnost, že ženy byly prvními svědky opuštěného hrobu, je nejpřesvědčivěji vysvětlena tím, že – ať se nám to líbí, nebo ne – ony byly první, kdo prázdný hrob objevil! To také ukazuje, že autoři evangelií věrně vylíčili, co se stalo, i kdyby mělo to být trapné. To svědčí spíše o historicitě této tradice, než aby to dokazovalo její status legendy." (Dr. William Lane Craig, citováno podle Lee Stroble, *The Case for Christ*, Grand Rapids: Zondervan, 1998, str. 293).

Ježíšovo vzkříšení je důležité z několika důvodů.

Za první, svědčí o obrovské moci samotného Boha. Víra ve vzkříšení je vírou v samotného Boha. Jestliže Bůh existuje a je-li Stvořitelem celého vesmíru, nad kterým má moc, pak má také moc křísit mrtvé. Kdyby takovou moc neměl, nebyl by Bohem hodným naší víry a uctívání. Pouze ten, kdo stvořil život, může vzkřísit mrtvé a pouze On může zvrátit zkaženost, kterou je smrt.

Za druhé, vzkříšení Ježíše je svědectvím o tom, že vzkříšení se děje také lidem, což tvoří základ křesťanské víry. Na rozdíl od jiných náboženství, protože pouze křesťanství má Toho, kdo proměňuje smrt a slibuje, že ji zažijí i Jeho následovníci. Všechna ostatní náboženství jsou vynálezem člověka nebo proroka, jehož konec přišel se smrtí vůdce. Stejně jako ostatní křesťané máme útěchu v tom, že Bůh se stal člověkem, zemřel za naše hříchy a třetího dne vstal z mrtvých. **Hrob Ho nemohl uchopit. Žije dnes a sedí po pravici Otce v nebesích.**

V 1. kapitole 15. kapitole Pavel podrobně popisuje význam Kristova vzkříšení. Někteří věřící v Korintu nevěřili ve vzkříšení mrtvých, takže Pavel v této kapitole uvádí šest děsivých důsledků nevěřících ve vzkříšení: 1) Kristovo učení by bylo marné (verš 14); 2) víra v Krista by byla marná (verš 14); 3) všichni svědkové a učitelé, kteří káží o vzkříšení, by byli lháři (verš 15); 4) nikdo nebude vykoupen z hříchu (verš 17); 5) všichni, kdo usnou v Kristu, zahynou (verš 18); a 6) Křesťané, pokud by měli jen naději v tento smrtelný život, byli by nejubožejší ze všech lidí (verš 19). Přesto Kristus vstal z mrtvých a „je prvním zvěstovatelem těch, kteří zesnuli“ (verš 20), čímž zajišťuje, že i my ho budeme následovat tím, že zažijeme vzkříšení.

V této kapitole apoštol Pavel také vysvětluje, proč je víra v Kristovo vzkříšení a jeho pochopení zásadní. Vzkříšení je důležité z následujících důvodů: (1) Kdyby Kristus nevstal, neměli by věřící ani věčný život (verše 12-15). (2) Kdyby Kristus nevstal, jeho oběť by nebyla dostatečná (verše 16-19). Ježíšovo vzkříšení dokazuje, že jeho smrt byla Bohem uznána jako vykoupení za naše hříchy. Kdyby Ježíš prostě zemřel a zůstal mrtvý, znamenalo by to, že jeho oběť nebyla dostatečná. Důsledkem by bylo neodpuštění hříchů poznávajících lidí a absence věčného života (verše 16-19). Věčný život by neexistoval (Jan 3,16). "Zatím však Kristus vstal z mrtvých jako první" (verš 20). Kristus vstal z mrtvých – je první z těch, kteří budou žít věčně.

(3) Všichni, kdo v něj věří, budou vzkříšeni k věčnému životu jako on (verš 20-23). Patnáctá kapitola listu Korint'ánům popisuje, jak vzkříšení dokazuje Kristovo vítězství nad hříchem a dává nám moc nad hříchem zvítězit (verše 24-34). (4) Popisuje vítězný vzhled těla, které obdržíme při vzkříšení (verše 35-49). (5) Prohlašuje, že v důsledku Kristova vzkříšení každý, kdo věří, nakonec zvítězí nad hříchem (verše 50-58). Jak úžasnou vítěznou pravdou je Kristovo vzkříšení! **"Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a neochvějní, stále obětavě zaměstnaní v Pánově díle a pamatujte, že vaše námaha není v Pánu marná"** (verš 58).

Inspirované Slovo Boží nás ujišťuje o vzkříšení věřícího při druhém příchodu Ježíše Krista, který uchvátí své tělo (církve). Tato naděje a důvěra je vyjádřena v nádherné písni chvály, kterou napsal Pavel v 1. Korint'ánům 15:55: „Ó smrti, kde je tvé vítězství? Kde je, ó smrti, tvůj osten?"

Jak všechny tyto verše odkazují na vzkříšení? Pavel odpovídá: „...aby vaše práce nebyla marná v Pánu“ (verš 58). Připomíná nám také, že protože víme, že budeme vzkříšeni k novému životu, můžeme trpět pronásledováním a nebezpečím pro Kristovo jméno (verše 29-31), stejně jako on. Můžeme následovat příklad tisíců pronásledovaných křesťanů, kteří byli v každém historickém období připraveni obětovat svůj pozemský život za život věčný (ve vzkříšení).

Vzkříšení je triumf a velké vítězství pro každého křesťana. Ježíš Kristus zemřel, byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, jak praví Písmo. A zase přijde! Neboť Bůh přivede s sebou skrze Ježíše ty, kdo zesnuli. A ti, kteří zůstanou naživu, dokud Pán nepřijde, budou proměněni a budou jim dána nová, „oslavená těla“ (1 Tesalonickým 4:13-18).

Proč je vzkříšení Ježíše Krista tak důležité pro naši spásu? **Znamená to, že Bůh přijal Ježíšovu oběť za nás.** Ukazuje, že Bůh má moc nás vzkřísit z mrtvých. **Proto všem, kdo věří v Krista, zaručuje, že nezůstanou mrtví, ale vstanou k věčnému životu. Toto je naše požehnaná naděje.**

Požehnaný čas velikonoční přeje Š. Marosz

